

центрів збереження культурних цінностей та об'єктів культурної спадщини. Слід зазначити, що на території Донецької області до 2014 р. працювало 59 державних музеїв, із них лише 30 (разом з філіями) і історикокультурний заповідник у м. Святогірську перебувають на контрольованій території. У Луганській області нараховувалося 34 державних музеї з них лише 14 перебувають на контрольованій території. Доля визначних 37 культурних цінностей на непідконтрольних територіях залишається невідомою [4].

Аналіз сучасної нормативно-правової бази та практичної сфери охорони культурної спадщини дозволяє стверджувати, що ще не створена цілісна та взаємоузгоджена правова база, не набула системних ознак «державна система охорони культурної спадщини», існують проблеми, невирішення яких найближчим часом набуде ознак системної кризи у пам'яткоохоронній сфері.

Список використаних джерел

1. Закон України Про охорону культурної спадщини. Відомості Верховної Ради (ВВР). 2000, N 39, ст. 333). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1805-14>
2. Закон України Про культуру. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2011. № 24, ст.168). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2778-17>
3. Конвенція про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини (Конвенцію ратифіковано Указом Президії Верховної Ради N 6673-XI (6673-11) від 04.10.88). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_089.
4. Кот С.І. Про стан збереження культурної спадщини України. URL: [file:///C:/Users/Ira/Downloads/0013740%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Ira/Downloads/0013740%20(1).pdf).
5. Кабінет Міністрів України. Постанова від 25 січня 2018 р. № 32 Про внесення об'єктів культурної спадщини національного значення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/32-2018-п>.

*Білінська В. С.
студентка магістратури
юридичного факультету ТНЕУ
Науковий керівник: к. філол. н.,
доцент кафедри інформаційної та
соціокультурної діяльності ТНЕУ
Білоус Л.І.*

СОЦІОКУЛЬТУРНА ПРИРОДА МУЛЬТИМЕДІА

Багатогранність і неоднозначність феномену мультимедіа привертає увагу вчених тим, що, в свою чергу, породжує різноманітне його тлумачення. Незважаючи на вжиті представниками різних областей наукового знання обґрунтування природи мультимедіа, практика його функціонування показує, що сутність і можливості мультимедіа як соціокультурного феномену мають резерви для подальшого і більш детального його осмислення, а розглядати мультимедіа лише як вид комп'ютерної технології – занадто вузько. Звідси доцільність розкриття соціокультурної природи мультимедіа та осмислення специфіки їх функціонування в сучасній соціокультурній ситуації.

Весь спектр інформаційно-комунікаційних технологій, особливо інтенсивно розвивається Інтернет, стає все більш ефективним засобом як реалізації

індивідуального творчого потенціалу, так і продуктивного колективної співпраці з метою вирішення загальних проблем. Розвиток на основі спільних інтересів локальних і інтернаціональних співтовариств, завдяки можливості доступної і безпосередньої комунікації, а також свободи доступу до інформації (арт-сервери, листи-розсилки, відеоконференції і т.д.) в цілому підвищує динамізм культури і громадських зв'язків.

У цих умовах роль і значення мультимедіа як синкретичної форми творчості та засобу трансляції культурної спадщини в плані формування і розвитку нової людини кардинально змінюються.

Як справедливо зазначає М. Кузнецов, апаратура «віртуальної реальності» і глобальна Мережа втрачають статус приналежності виключно до сфери техніки і стають в певному сенсі метафорами, що дозволяють хоча б в загальних рисах визначити контури тих реалій культурологічного, антропологічного і філософського порядку, з якими ми стикаємося в новому тисячолітті [3].

Серед проблем, пов'язаних з розвитком мультимедіа, найбільш чітко можна визначити наступні:

1. Інтенсивна комерціалізація, монополізація і транснаціоналізація ЗМІ і технологічної сфери виробництва (загрожує придушенням малих і незалежних ініціатив в сфері медіа культури);

2. Необхідність продуманої і ефективною підтримки і стратегічної політики розвитку альтернативної медіа культури;

3. Необхідність розробки нових освітніх моделей, які відповідають сучасним вимогам індустрії мультимедіа;

4. Розвиток гнучких форм професійного співробітництва, в тому числі і міжнародного, між представниками різних областей діяльності (теоретиками, художниками, програмістами і т.д.);

5. Вироблення адекватних підходів і методологічних інструментів вивчення феномена мультимедіа.

Народження нового типу комунікацій – електронних – висуває на порядок денний питання як їх вивчення, так і регулювання культурних процесів в Інтернет-просторі (в тому числі організаційного, правового, морально-етичного, соціокультурного), взаємодії культурних процесів і технічних і інформаційно-комунікативних інновацій, збереження і трансляція культурної спадщини в електронному вигляді і ін., що зумовило осмислення мультимедіа з позиції культурології.

Статусний портрет користувачів мультимедіа (переважно молодь у віці від 18-27 років) дозволяє уточнити характер потреб і інтересів, динаміку популярності ресурсів і послуг, а також розглянути Інтернет як особливий каталізатор глобальних змін і зрушень в соціумі, в соціально-психологічній сфері, в соціально-економічній і культурній атмосфері суспільства. Молодіжна субкультура є новим соціокультурним явищем, пріоритетними рисами якого виступають комунікація, форма самореалізації і креативні потреби.

Як форма художньої та інтелектуальної творчості мультимедіа володіє новими засобами, специфічним проявом яких є: зберігання, обробка і подання інформації в цифровій формі; передача різних видів інформації (не тільки текстової, але і звуковий, графічної, анімаційної, відео і т.д.); інтерактивність –

активна взаємодія ресурсу, програми, послуги та людини, їх взаємовплив і співтворчість; наявність гіпертексту.

Мультимедіа не просто форма, а нова синкретична форма, яка являє собою синергію між різними художніми формами, синергію між звуком, образами і текстами. У цьому сенсі мультимедіа виступає не стільки продуктом «технологічної революції», скільки цифровим втіленням ідей, які присутні в різних видах мистецтва і діяльності протягом тисячоліть. Мультимедіа також народжує нові форми художньої творчості (комп'ютерна графіка, анімація і ін.). Критична маса культурної спадщини, оцифрованої і представленій в Мережі, дозволяє говорити про становлення такого виду культури, як електронна. Серйозним недоліком збереження культурної спадщини в електронному вигляді є методологічна нерозробленість процесів його дигіталізації, фрагментарність представленості різних сфер культури (деякі теми розвинені дуже повно, інші – недостатньо), відсутність репрезентативного і узагальнюючого ресурсу, що представляє кращі досягнення української культури.

Мультимедіа стає важливим інструментом у професійній діяльності фахівців різного профілю. Актуальним є уточнення місця мультимедіа як предмета і засоби викладання в системі культурологічної освіти, а також розширення спектру навчальних і наукових спеціальностей в галузі прикладної культурології.

Список використаних джерел

1. Вахула Б. Я. Соціальні медіа як механізм протестної мобілізації в сучасному українському суспільстві. *Український соціум*. 2015. № 1. С. 34–43.
2. Вернер Ингенблек. Все о мультимедиа. Київ: BHV, 1996. 352 с.
3. Кузнецов М. Виртуальная реальность – техногенный артефакт или сетевой феномен? URL: <http://www.synergetic.ru/philosophy/mdex.php?article=virtual>.
4. Кузнецов М. Философия Маршалла Маклюэна и коммуникативные стратегии Интернет. URL: <http://www.isn.ru/indexl62.shtml>.
5. Медіа. Демократія. Культура / За ред. Н. Костенко, А. Ручки. Київ: Інститут соціології НАН України, 2008. 356 с.
6. Наумова М. Ю. Культурні порядки сучасних медіа. *Актуальні проблеми соціології, психології, педагогіки*. Зб. наук. праць. Вип. 15. К.: Логос, 2012. С.13–24.

Бланк У.Р.
студентка магістратури
юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету
науковий керівник к.іст.н., доцент кафедри
інформаційної та соціокультурної діяльності ТНЕУ
Стефанишин О.В.

ЗМІ У ФОРМУВАННІ ІМІДЖУ ДЕРЖАВНОЇ УСТАНОВИ

Важливу роль у сучасному світі відводиться іміджу. Його формування та розвиток впливає на всі сфери життєдіяльності суспільства. Однак чи не